

omma Naionettidega nenda wasto et üks
hulk neist langes, ja teised tagganema hak-
kasid, ja parrast aeti neid takka, liinna roh-
ho aedadest sadik. Liinast tuli neile kül-
jälle üks hea hulk appi, ja tahtsid ueste
peäle hakata: Agga siis läkitati meie
rahvale weel üks teine Kirral appi, ja
taplus sai suremaks. Parrast juhtus et
meie tükkide lastmisse läbbi liinast tulid
lahti sai, se läbbi tullit nende söddiatte
peäle suur hirm ja jooksid ruttuste liinna
taggasi. Nenda jäi ta woimus meie
kätte, ja Turkidest olli liggi kahheksa sad-
da mahha rõhbutud, agga meist ei en-
nam kui kümme ainust, ja hawatud kuis
peäle kuetkümment, kenne seas üks
wenne Overst olli, Talisin nimmi.
Badage sedda wisi käisid meie asjad
seäl wägga hästi. Turkidel ei olnud en-
nara õn ühtegi, keikis paurus, kus nem-
mad ka middagit ettewõtsid ja kül meh-
be

he wisi taplesid, sai neid ommeti ärra-
woitud ja laiale aetud. Agga õn ja
woimus olli ikka meie poles. Turkid ei
joudnud enam meie wasto seista. Se
parrast takkasid nemmad arraks minne-
ma ja hulgaliste ärrajooksma, ja need
kes ükskord ollid ärrawoitud ja pögge-
nema läinud, ei tulnud mitte jälle lahhi-
gisje, waid läksid omma teed koio pole.
Sedda wisi tuli Turkide üllema Kirra-
lile ehk suur, Witsirile õige kitsas kätte,
et ta enam ei teadnud, mis ta pididi
teagama. Ja se olli weel keigesurem
hädä, et temmal enam mona ei ol-
nud, ja keik kes temma jure tahtsid tul-
la, pididid essite Kirrali Kamentskoi le-
riist möda minnema, ja seält ei peäsnud
üfeki. Waat, sepärrast wõttis tem-
ma nou, meie wäeüllema Kirrali jure
läkitada ja temmalalt rahho wäluda.
Agga se ei usknud enam temma jama,
waid